

Chị nghiễm nhiên ra rình “Tình Đầu là Mọi Tình Thiên Thu. Phải, Thiên Thu !”

Tú vừa đọc xong bài tùy bút của một anh bạn mới gia nhập vào nhóm “Đời Sống Vui” trên Net. Thấy anh tôi cô giáo dạy văn suốt những năm Trung Học ĐNC lâm ly quá. Tình yêu của anh ngưu con trai mới lớn dành cho cô giáo đẹp đài trang, quý phái, có nét cuốn hút hấp dẫn khiến Tú đã cuốn hút và đặt câu hỏi với anh bạn “thầy cô giáo đẹp nghiêng nghiêng thừng của anh bây giờ ra sao rồi?”. Chị có hỏi âm thì Tú đã thấy vắng đầu, chấp nhận những trớ. Còn buồn ngủ rồi đi. Nàng đi máy y nguyên, đứng lên vào phòng ngủ, đứng nhìn những bóng tối tí xíu rồi trở ra tiếp tục. Tôi khi về học, mỗi ngày liên tục với các bạn khắp năm châu bạn bè trên mạng là một thú vui không thể thiếu. Nó mang lại cho Tú những tiếng cười, những xúc động dạt dào, những tiếng cười băng khuâng khi các bạn nhắc lại chuyện xưa. Cái thời còn mài đũa quăn trên băng ghế nhà trường. Tôi học, Trung học rồi Đại học. Các kỳ nghỉ của anh những ngày quen cũng khiến nàng xao xuyến như chính mình. Ngày xưa ngày xưa, con bạn thân tên Thọ đã phán “mày nhé y cô, hay thớ ng vay khóc mồm n thớ, cuốc đi sớ khớ dài dài đờ y em”. Đã biết, những trái sinh ra tao như thớ. Biết làm sao hơn!

Bây giờ đang giữa mùa đông. Ngoài trời tuyết đang lất phất bay. Những cây thông phủ đầy tuyết, cảnh vật đẹp như tranh. Trong nhà sôi nổi, những phòng ngủ một phần nằm trên nhà xe nên hỏi là như những phòng khác. Tú chui vào lớp chăn êm, nhấm nhấm và cảm thấy khoan khoái. Nhưng là cái lạnh ngày hôm nay đau nhức. Giấc ngủ đêm như ru. Những quái lạ, còn một của nàng kèm với những giọt mưa thánh thót. Mọi chuyện không phải tuyết. Tú thấy vẻ chững chạc đi ăn với một cặp bạn trẻ xa đến chơi. Còn thêm một người bạn già rất thân, cách nhà nàng không xa. Đi bộ khoảng mười phút. Vẻ chững chạc xem anh Nam như ông anh trong nhà. Thấy anh Nam và Tú xuống từ cửa của, chững Tú lái xe đưa cặp bạn về nhà người bà con của họ. Không hiểu sao Tú lại không đi theo họ nữa? Trong giấc mơ những người chi tiết là lòng, không thể gì thích được. Thì là mà!

Anh Nam và Tú đi vào nhà vì anh muốn đi nhà toilette. Anh trở ra đòi đi bạn những Tú bỏ đi em lái xe đưa anh về. Trời còn mưa anh đi bộ sớ sớ hết. Còn hai đi vòng bên hông nhà đi ra sân

trở c, nôi chi c xe c a Tú đ u trên driveway.

T nhiên Tú th y anh Nam và nàng đi bên hông m t căn bi t th đ s . Con đ ng r ng thnh thng. C n m a đã đ t và m t đ t m n nh nhưng. Cây c i t trong bi t th v n ra ngoài, sum xuê. Đây là cây đ a lá

xanh t i h n h n. Nh ng cành bông gi y qu n quýt quanh thân cây đ a màu xám tr ng, h i nghiêng cao vút, t lè nh ng chùm bông đ t i. Tú đ ng l i tr m tr ch cho anh Nam xem. Còn than sao cây bông gi y nhà em mãi không tr bông. Đây là cây vú s a khoe m t lá phía bên trái màu nâu non, qu c còn xanh bóng đng đ a, đng đ a. Th p h n là nh ng tàu lá chu i non. Ôi, cái màu xanh đ t chu i Tú v n còn mê tí cho đ n t n b y gi . Đi sóp, th y áo màu đ t chu i là Tú s c m lòng không đ u! Đi m t đ i, nàng không th y xâu chìa khóa. Tú nh đã l y nó ra kh i xách tay r i mà. Nàng nói anh Nam c đi tr c và quay tr l i nhìn xu ng m t đ ng tìm xem có r t đ đ u đó không. Nh ng bu n c i là nàng tìm th y hai cái c t móng tay tr c khi th y xâu chìa khóa. Tú quay ng i ti p t c đi, nh ng có m t ng i đàn ông tay xách c p da v t qua m t nàng. B ng ông ta quay l i, c i: ” Cô bé b l p h c đi ch i đ y à?” Tú c i dòn “Tôi không nghĩ là mình còn tr đ n nh th đ u!”. Ti ng c i trong veo, dòn tan nh th y tinh khi n nàng kinh ng c. R i nh m t phép l , Tú b ng th y mình m c chi c áo đ m màu xanh c m th ch, may i ti m Đ c H nh, tr c tr ng Marie Curie năm Đ Nh t. Chi c áo đ m ki u đ n s , trang nhã, có cái n to tr c ng c. Và mái tóc ng n ki u Sylvie Vartan. M c hôm Noel năm đó, ch T , ch con b n thân cùng l p đã khen “trông C m Tú r t xinh”.

Anh Nam đã m t hút, Tú th y mình đi song song v i ng i đàn ông. Ông ta nói “Hôm nay tôi đi làm. Lâu quá không đ n Qu c H i ” Tú th y mình kêu lên “Ô! Thì ra ông là m t Dân Bi u” (th t bu n c i. Th y c ông Dân Bi u trong gi c m . Đã nói trong m th ng có nh ng chi tí t k quái mà!). Đ t nhiên ông Dân Bi u đ ng l i “Cho tôi ng m cô bé m t chút đ c không?”. Sao không? Tú th y mình đ ng t a vào b t ng. M t chân co lên, trong t th nh ng i m u chính hi u. Đng là xem t p chí mãi cũng nh p tâm. Ông ta ng m Tú và nàng cũng ng m l i ông ta k h n. B ng đ ng Tú c m th y ch i v i. Khuôn m t đó, khuôn m t ng i đàn ông đi song song v i nàng, nói chuy n v i nàng n y gi mang đ ng nét c a ai đó, r t quen. Cái ng i đã làm con tim non n t c a nàng tan nát ngày nào. S n! Ph i r i. Ng i đ ng đ i di n v i nàng, trong b complet màu sáng, c t khéo, tay c m c p da chính là S n c a nh ng ngày tháng cũ. S n trong m ng c a con bé l p đ t ngây th (mà hình nh c a c đám n sinh th i y). Nh ng kho ng cách tu i tác đã không cho chàng cúi xu ng nhìn nh ng con bé ranh (l i c a chàng ngày đó) đang th m yêu tr m nh ông Tr ng ty Kinh t tr tu i (ngoài ba m i. Cái tu i thu hút nh ng con bé choai choai nh nam châm hút s t), đ p trai. Vì th S n yêu ch Xuân, bà ch h góa ch ng r t s m c a Tú. Ch Xuân đ p m m àng v i làn da tr ng mu t, thân hình gái m t con n y n khêu gi i và c p m t tr tình t r t, c ng thêm cái đ ng ti n nh xú bên khoe mi ng khi n n c i ch thêm th p ph n duyên dáng.

